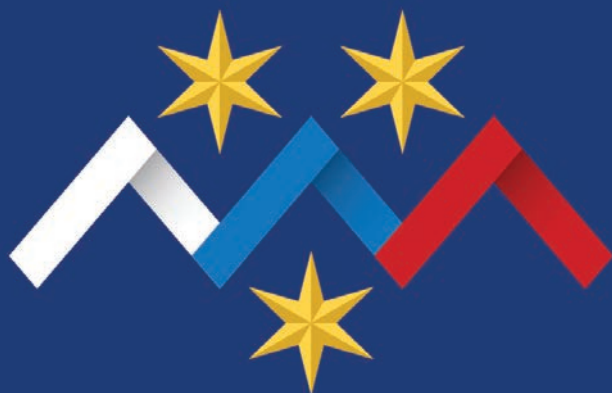

Rafael

SLOVENIJA 30

Leto 56/1, velika noč 2021

SLOVENSKO DUŠNO PASTIRSTVO V AVSTRALIJI

SLOVENSKI MISIJON V SYDNEJU:

p. Darko Žnidaršič, OFM,
311-313 Merrylands Road,
Merrylands NSW 2160

Poštne pošiljke na: PO BOX 280,
Merrylands NSW 2160

(02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

Email: darko.znidarsic@parracatholic.org;

slomission.sydney@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm

SLOVENSKI MISIJON V MELBOURNU:

p. Simon Peter Brelec OFM,

p. David Šrumpf OFM

19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.

(03)9853 7787

Email: p.simonpeter@gmail.com

p.david.ofm@gmail.com;

slomission.melbourne@gmail.com

Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«

E-mail: slomission.misli@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm.

SLOVENSKI MISIJON V ADELAIDI:

p. David Šrumpf OFM

Holy Family Slovenian Mission, 47 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007

Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v
Melbourne - Kew na zgornje številke.

(08) 8121 3869, (08) 8346 9674

Email: slomission.adelaide@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.

Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela,

kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.

Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.
Naslov 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands, NSW (vagal Warwick Rd.). Poštne pošiljke na PO Box 280,

Merrylands, NSW 2160. ☎ (02)9637 7147, Faximile (02)9682 7692 Mobile 0409 074-760;

E-mail: pater.darko@gmail.com

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

- 3 Papež Frančišek: Okrožnica "Vsi bratje"
Pope's Social Encyclical: "All Brothers"
- 6 ("Fratelli tutti")
Novi vzkliki v litanijah Matere Božje
(škof dr. Franc Šuštar)
Spominjamo se - Rafael pred 50 leti
(1/1971): Velika noč 1971; Se boš pridružil? Rafael 1971 (p. Valerijan Jenko OFM)
Matična domovina tudi danes kliče na
- 11 pomoč (škof dr. Peter Štumpf)
Veliki teden in velika noč 2021
- 13 + Nadškof Alojz Uran - 2. del (p. Darko
- 14 Žnidaršič OFM)
Zakonski jubilaranti; Naši pokojni
- 16 + P. Lavrencij (Jožef) Anžel OFM (p.
- 18 Darko Žnidaršič OFM)
J. Kragelj, OD POSTAJE DO POSTAJE - 17.
- 22 + Cvetko Falež st. (p. Darko Žnidaršič
- 30 OFM)
26 27 Dragi ata, hvala! (Cvetko Falež ml.)
- 28 Slovenska skupnost v NSW: Odbor
za praznovanje 30-letnice Republike
Slovenije (Martha Magajna)
- 29 Slovenija (1992) (Ivan Kobal)
- 29 Pirhovanje 2021
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglasi, naslovi, voščilo
- 32 Cerkev Srca Jezusovega v Morwellu, VIC

"Kristus je vstal, vstanimo tudi mi!" (duhovnik Filip Terčelj). To je spet klic vsem nam, Slovencem, da živimo kot velikonočni kristjani, da vstanemo iz starih okov in se enega srca in duha združimo ob 30-letnici naše Slovenije. Vstalega Kristusa in križev pot v naši cerkvi sv. Rafaela je naslikal slikar Robert Cveto Mejač v času našega osamosvajanja - borbe za našo Slovenijo. Naj bo v hvaležen spomin tudi vsem, ki so žrtvovali življenja!
Spodaj: Simbol - logotip praznovanja 30-letnice naše Slovenije.

PAPEŽ FRANČIŠEK: OKROŽNICA "VSI BRATJE"

PAPEŽ FRANČIŠEK JE V SOBOTO, 3. OKTOBRA 2020, OB SPOMINU SMRTI SV. NAŠEGA OČETA FRANČIŠKA ASIŠKEGA, MAŠEVAL NA SVETNIKO-VEM GROBU V KRIPTI NJEGOVE BAZILIKE (SACRO CONVENTO) V ASSISIJU IN PODPISAL SVOJO NOVO OKROŽNICO "VSI BRATJE" - "FRATRES OMNES" - "FRATELLI TUTTI". PODNASLOV: "O DRUŽBENEM BRATSTVU IN PRIJATELJSTVU." V dokumentu skuša odgovoriti na vprašanje, kako je

mogoče zgraditi bolj pravičen in bratski svet v vsakdanjih odnosih, v družbi, politiki in ustanovah, ponudi pa tudi recept za obnovo sveta po epidemiji korona virusa, pri čemer moramo dati prednost skupnosti in ubogim, ne pa posameznikom in tržnim interesom. - Njegove besede so osebno povabilo, izziv in spraševanje vesti vsakemu od nas.

Naslov "Vsi bratje" je vzet iz spisov sv. Frančiška, ki je te besede zapisal, ko je brate in sestre spodbujal k življenju po evangeliju. Frančišek Asiški ne vsiljuje doktrine, ampak oznanja Božjo ljubezen in s tem uspešno razvema sanje o bratski družbi. Papež ob svetnikovih besedah in zgledu dobro ve in se zaveda, da brez trdnega odnosa z Bogom ni mogoče graditi družbenega bratstva. Vsi kristjani, vsi ljudje dobre volje so povabljeni, da stopijo na pot duhovne prenovne in duhovnega razločevanja.

Papež v uvodu poudarja, kako je sv. Frančišek povsod sejal mir in hodil k ubogim, zapuščenim, bolnim, zavrženim, zadnjim. Kljub svoji revščini, neznanju jezika in drugim težavam se je odpravil celo v Egipt k sultanu. Prav to njegovo potovanje je po papeževih besedah najbolj pokazalo ljubezen, ki jo je želel živeti, željo, da bi objel vse ljudi. »Zvestoba do Gospoda je bila sorazmerna z njegovo ljubeznijo do bratov in sester,« je dejal papež. Frančišek Asiški ni izvajal vojne z uveljavljanjem nauka, ampak je posredoval Božjo ljubezen. Zato je vase prejel resničen mir.

Papež dodaja, da ga je tema o bratstvu in družbenem prijateljstvu vedno zaposlovala. Zato je vprašanja izpostavljala na raznih krajih in srečanjih, tudi s predstavniki drugih cerkva in verstev. Papež Frančišek vabi vse ljudi k odprtosti do vseh in tudi, da bi bili v družbi, ki hoče izločiti druge ali biti brezbrizna, sposobni gledati z očmi, uprtimi v bratstvo in družbeno prijateljstvo. Podnaslov "O bratstvu in družbenem prijateljstvu" nas spomni na srečanje papeža Frančiška in velikega imama Al-Azhara Ahmada Al Tayyiba 4. februarja 2019 v Abu Dhabiju, ko sta podpisala Dokument o človeškem bratstvu za svetovni mir in skupno življenje.

Okrožnica ima osem poglavij. V 1. poglavju nas sveti oče spomni na senčne strani sodobnega sveta, ki nas zapirajo vase in delijo med seboj, puščajo ranjene ob cesti, izključene, zavržene, povzročajo samoto in praznino. A nekateri se ne vdajo pred širjenjem teme in še naprej sanjajo, upajo, si mažejo roke, medtem ko si prizadevajo ustvarjati bratstvo in socialno pravičnost. S tem, ko smo izgubili kolektivni spomin, še naprej čutimo potrebo po brezmejnem trošenju in individualizmu brez vsebine.

Manjka nam pravi načrt za prihodnost, ekonomija pa ne prispeva k trajnostnemu razvoju. Potem so tukaj vojne in strah, poteptano dostojanstvo ljudi z obrobja, lažne oblike komunikacij in končno je še svetovna epidemija (po papeževih besedah) pokazala, da ne znamo delovati skupaj.

V 2. poglavju sveti oče spregovori o usmiljenem Samarijanu, ki je poskrbel za ranjenega popotnika na cesti. Vsi smo poklicani, da postanemo bližnji drugim, presegamo predsodke, osebne interese, zgodovinske, kulturne, družbene in večkrat naše osebne ovire. Vsi smo namreč soodgovorni pri izgradnji družbe, ki bo znala vključevati, združevati in dvigati tistega, ki je padel ali trpi (77). Ljubezen gradi mostove in mi smo »ustvarjeni za ljubezen« (88), dodaja papež, ko še posebej spodbuja kristjane, naj spoznajo Kristusa v obrazu vsakega izključenega (85).

V 3. poglavju nas sveti oče spodbuja, naj v dejavni ljubezni do Boga in do soljudi »izstopimo iz samih sebe«. Z Bogom in v Bogu ter med seboj hočemo ustvarjati odprt svet, brez zidov, brez meja, brez izključenih in brez tujcev, toda za to imamo in hočemo ustvarjati odprto srce (**4. poglavje**). Živimo prijateljstvo v družbi, iščemo moralno dobro, socialno etiko, ker vemo, da smo del svetovnega bratstva. Povabljeni smo k srečanju, solidarnosti in zastojnosti.

Tema **5. poglavja** je »Najboljša politika« - politika, ki predstavlja eno od najbolj dragocenih oblik ljubezni, ker skrbi za skupno dobro (180), politika, ki je za ljudi in z ljudmi, za narod in njegov blagor, odprta za soočenje in dialog (160), takšna, ki išče in krepi človeško dostojanstvo ter odgovorno, z ljubeznijo upravlja gospodarstvo in to vključuje v družbeni, kulturni in narodni projekt. Politika je resnično narodna (ljudska), če štiti delo, spodbuja dobro vseh ljudi in skupno dobro, vključuje revne in potrebne in vsem omogoča razvoj lastnih sposobnosti in človeka vredno življenje. *»Najboljša pomoč za revnega,«* pojasnjuje papež, *»ni samo denar, ki je začasno zdravilo, temveč, da se mu dostojno življenje omogoči z delom. Prava strategija proti uboštvi ni usmerjena zgolj v to, da se reveže zadržuje ali se jih naredi neškodljive, ampak, da se jih spodbuja pod vidikom solidarnosti in subsidiarnosti«* (187). Poleg tega je naloga politikov, da najdejo rešitev za vse, kar napada temeljne človekove pravice, kot so socialna izključenost, trgovina z organi, tkivi, orožjem in mamili; spolno izkoriščanje; suženjsko delo; terorizem in organiziran kriminal. Papež odločno poziva k dokončni odpravi trgovine z ljudmi, ki je »sramota za človeštvo«, in k odpravi lakote, ker je hrana »neodtujljiva pravica« (188-189).

Papež Frančišek postavlja politikom nekaj pomembnih vprašanj. Opozarja jih, da se prava politika razlikuje od populizma, ki nastaja, ko politični voditelj izkorišča narod za lastne koristi in za željo po oblasti. *»Potrebujemo politiko, ki reče 'ne' korupciji, neučinkovitosti, zlorabi oblasti, pomanjkljivemu spoštovanju zakonov«* (177). Poseben pomen imajo zato ljudska gibanja: »socialni pesniki« in »hudourniki moralne energije«. Ti morajo biti vpleteni v družbeno, politično in gospodarsko sodelovanje - po predhodnem usklajevanju. *»Tako bomo lahko prešli od politike 'do' revnih k politiki 'z' revnimi in k politiki revnih«* (169).

Druga papeževa želja v okrožnici je **reforma svetovnih organizacij, med njimi Združenih narodov**. Ob prevladi gospodarske razsežnosti, ki razveljavlja oblast posamezne države, bo naloga Združenih narodov ta, da bodo predlagali idejo »družine narodov«, ko bodo delali za skupno dobro, za izkoreninjenje revščine in za varovanje

človekovih pravic. Združeni narodi morajo *»spodbujati moč zakona pred zakonom moči z dajanjem prednosti večstranskim sporazumom, ki bolje ščitijo tudi šibkeje države«* (173-175).

V 6. poglavju »Dialog in družbeno prijateljstvo« papež govori o našem sodelovanju, tudi z ljudmi, ki so na obrobju, oddaljeni, in s prvotnimi ljudstvi, saj »se lahko od vseh učimo in nihče ni nekoristen« (215). Pravi dialog je tisti, kjer omogočamo spoštovanje stališča drugega, njegove legitimne interese, predvsem pa resnico človekovega dostojanstva. Tukaj imajo posebno vlogo mediji, ki morajo predvsem spodbujati bližino in čut za človeško družino (205). Papež pomenljivo spregovori o »čudežu prijaznosti«. »Prijazen človek ustvarja zdravo sožitje in odpira poti tja, kjer ogorčenost podira mostove« (222-224).

V 7. poglavju o vrednosti in spodbujanju miru papež poudarja, da je mir povezan z resnico, pravičnostjo in usmiljenjem. Mir mora oblikovati družbo, ki služi drugim in si prizadeva za spravo ter medsebojni razvoj (227-229). V neki družbi se mora vsak počutiti »doma«. Zato mora vsakdo opraviti svoj del. V središču vsakega dejanja mora biti človek, njegovo dostojanstvo in skupno dobro (prim. 230-232). - Z mirom je povezano odpuščanje. Ljubiti moramo vse ljudi. Ljubiti sovražnika, kot naroča Jezus, pomeni dejansko pomagati mu, da se spremeni, in ne, da mu dovolimo, da še naprej zatira bližnjega. Kdor trpi krivico, mora odločno braniti svoje pravice, da zavaruje svoje dostojanstvo, ki je Božji dar (241-242). Odpuščanje tudi ne pomeni nekaznovanje, ampak pravičnost in spomin, saj odpustiti ne pomeni pozabiti, pač pa odpovedati se uničevalni moči zla in želji po maščevanju. - Papež v nadaljevanju spregovori o vojni, ki ni »privid preteklosti«, ampak je »stalna grožnja« in predstavlja »zanikanje vseh pravic, polom politike in človeštva«. Prav tako papež odločno zavrača smrtno kazen, ki je nedopustna, nečloveška in jo moramo odpraviti po vsem svetu.

V 8. poglavju »Verstva v službi bratstva v svetu« papež Frančišek poudarja, da nasilje nima nobene osnove v verskih prepričanjih, ampak v njihovih deformacijah. Teroristična dejanja niso posledica vere, ampak posledica napačnih razlag verskih besedil in tudi politike lakote, revščine, krivice, zatiranja (prim. 282-283). Pot miru med verstvi je možna in verska svoboda je temeljna človekova pravica (279). Okrožnica posebej razmišlja o vlogi Cerkev. Skrb za skupno dobro in za celosten človeški razvoj je naloga vseh nas, ljudi, in vse, kar je človeško glede na evangelijska načela, zadeva tudi Cerkev (276-278). Ko papež Frančišek opozarja verske voditelje na njihovo vlogo »verodostojnih posrednikov«, opozarja na »Dokument o človeškem bratstvu«, ki sta ga podpisala z velikim imamom Al Azharja Ahmadom Al-Tayyibom. Iz tega mejnika medverskega dialoga papež poziva, da v imenu človeškega bratstva sprejmemo dialog kot pot; skupno sodelovanje kot način ravnanja in medsebojno poznavanje pa kot metodo in merilo (285).

Papež se na koncu spomni Martina Luthra Kinga, Desmonda Tutuja, Mahatme Gandhija in predvsem bl. Charlesa de Foucaulda, ki je za vsakogar zgled, kaj pomeni poistovetiti se z najbolj zadnjimi, da bi postal »svetovni brat« (286-287). Okrožnico končuje z dvema molitvama: z molitvijo k »Stvarniku« in z molitvijo, posvečeno »ekumenskemu krščanstvu«, da bi v srcih ljudi lahko prebival »duh bratov«.

(<https://www.vaticannews.va/sl/papez/news/2020-10/fratelli-tutti-vsi-bratje-socialna-okroznica-papeza-franciska.html>;
<https://www.kath-kirche-kaernten.at/dioezese/detail/C2646/nova-socialna-enciklika-papezha-franchishka>;
<https://www.rainews.it/tgr/fjk/articoli/2020/10/tdd->

POPE'S SOCIAL ENCYCLICAL: "ALL BROTHERS"

Pope Francis has written his third encyclical entitled "Fratelli tutti" ("ALL BROTHERS" - On Fraternity and Social Friendship), which he addresses to all people of good will and offers as a proposal for a way of life 'marked by the flavour of the Gospel'.

While the Pope's second encyclical, *Laudato Si'* (On Care For Our Common Home), is focused on our relationship with the natural world, *Fratelli tutti* focuses on our relationships with each other.

Friendship and unity in a fragmented world

The document begins by explaining that our call to love others as brothers and sisters, even when they are far from us is a call to 'open fraternity', a love without borders. The encyclical offers **eight chapters**, each exploring themes of friendship and unity in a time of growing fragmentation, with a focus on the human family in a post-COVID-19 world. Below is a summary of each chapter.

Shadows over the closed world (Chapter 1) are spreading everywhere, leaving injured people by the roadside, cast out and discarded. The shadows plunge humanity into confusion, loneliness, and desolation.

When we come upon **an injured stranger on the road (Chapter 2)**, we can assume one of two attitudes: we can pass by or we can stop to help. The type of person we are and the type of political, social or religious group we belong to will be defined by whether we include or exclude the injured stranger.

God is universal love, and as long as we are part of that love and share in it, we are called to universal fraternity, which is openness to all. There are no "others," no "them," there is only "us". We want, **with God and in God, an open world (Chapter 3)**, a world without walls, without borders, without people rejected, without strangers. To achieve this world, **we must have an open heart (Chapter 4)**. We need to experience social friendship, seek what is morally good, and practice a social ethic because we know we are part of a universal fraternity. We are called to solidarity, encounter, and gratuitousness.

To create an open world with an open heart, it is necessary to engage in politics, and **a better kind of politics (Chapter 5)** is essential. Politics for the common and universal good. Politics that is "popular" because it is for and with the people. It is politics with social charity that seeks human dignity. The politics of men and women who practice political love by integrating the economy with the social and cultural fabric into a consistent and life-giving human project.

Knowing how to dialogue is the way **to open the world and build social friendship (Chapter 6)** which manifests an open heart and provides the basis for a better politics. Dialogue seeks and respects the truth. Dialogue gives rise to the culture of encounter, which becomes a way of life, a passionate desire. Whoever dialogues is generous, recognizing and respecting the other.

But it is not enough just to engage in encounter. We have to face the reality of the injuries of past mis-encounters, and so **we have to establish and walk the paths of re-encounter (Chapter 7)**. We need to heal the wounds, which requires seeking and offering forgiveness. To forgive is not to forget. We need to be daring and start from the truth - the recognition of historical truth - which is the inseparable companion of justice and mercy. All this is indispensable for advancing towards peace. Conflict is inevitable on the road to peace, but violence is inadmissible. That is why war is a recourse that must be rejected, and the death penalty a practice that must be eliminated.

The different religions of the world recognize human beings as God's creatures. As creatures, we are in a relationship of fraternity. The religions are called to **the service of fraternity in the world (Chapter 8)**. In dialogue and with hearts open to the world, we can establish social friendship and fraternity. In our openness to the Father of all, we recognize our universal condition as brothers and sisters. For Christians, the wellspring of human dignity and fraternity is in the Gospel of Jesus Christ, and that is what inspires our actions and commitments. This path of fraternity also has a Mother called Mary.

Faced with those injured by the shadows of a closed world and still lying by the roadside, we are invited by Pope Francis to make our own the world's desire for fraternity, starting with the recognition that we are "Fratelli tutti", brothers and sisters all.

(<http://www.humandevlopment.va/en/fratelli-tutti.html>; <https://www.parishrenewal.com.au/news-events/fratelli-tutti-short-summary-of-pope-franciss-social-encyclical>)

NOVI VZKLIKI V LITANIJAH MATERE BOŽJE

Papež Francišek je lani na praznik Marijinega brezmadežnega Srca, 20.6.2020, dodal v litanije Matere Božje (Lavretanske litanije) tri nove vzklike: MATI USMILJENJA, MATI UPANJA, TOLAŽBA BEGUNCEV.

MATI USMILJENJA. Spomnimo se, da je Marijin Sin tisti, ki nam je odprl pot do usmiljenega Očeta ter sam izkazoval usmiljenje. Množice so se mu zasmilile in tedaj jih je nagovarjal z besedami življenja ter izkazoval z deli in čudeži svoje usmiljenje. Marija, Mati usmiljenja, naj naravna vse množice sveta, ki se zapletajo v nemire in strahove, k Jezusovemu odrešenijskemu delu.

MATI UPANJA. V času strahov pred boleznijo in nemiri v svetu imamo upanje. Ni smo sirote brez upanja. Mnogi ljudje, tudi po naših župnijah, so zavrgli vero in upanje v Boga. Marsikdo se zato znajde v brezupu in globoki osamljenosti. Marija, Mati upanja, prihaja naproti vsakemu človeku.

TOLAŽBA BEGUNCEV. V Marijino materinsko skrb izročamo vse politično in družbeno dogajanje ob ljudeh, ki so begunci zaradi vojni in preganjanj. Molimo, da Marija posreduje v deželah stisk, da bi lahko živeli ljudje na svojih domovih. v srečanju z begunci pa naj tudi vsem nam podari pravo ljubezen do bližnjega.

Msgr. dr. Franc Šuštar, ljubljanski pomožni škof

SPOMINJAMO SE - RAFAEL pred 50 leti VELIKA NOČ 1971

(Vol. 6, No. 1, marec 1971)

VSTALI KRISTUS: Pri Kristusovem vstajenju ni šlo le za to, da bi eno samo življenje še enkrat doseglo zmago nad smrtjo. Šlo je za nekaj nepremerno bolj temeljnega, za nekaj vseobčega. S Kristusovim vstajenjem od mrtvih so bili v počelu, v korenini premagani trije najhujši človekovi mučitelji. Tisti, ki nas vedno znova napadajo, notranje mučijo in davijo: smrt, krivda greha, onemoglost.

Najprej smrt: Velikonočna pesem slednica dramatično prikazuje odrešenijsko zmago v najsilnejšem boju, kar jih je kdaj bilo:

“Smrt in življenje sta se borila v prečudnem dvoboju: Gospod življenja je umrl, kraljuje živ.”

Kakor razlaga k tem vrsticam se glasi znameniti vsemogočni govor sv. Avgušтина:

“Naš Gospod je umrl, toda usmrtil je smrt. Smrti, pred katero nas je groza, je v sebi napravil konec. Sprejel jo je in jo usmrtil, podobno, kakor gre mogočen lovec levu nasproti in ga ubije. - Kje je torej sedaj smrt? Išči jo v Kristusu - ni je več tam. Gotovo, bila je tam, a je tam umrla. O življenje, ki si smrt smrti! Bodite zato veseli, bratje moji, tudi v nas bo smrt umrla. Kar se je začelo v Glavi, to se bo ponovilo tudi v udih. Tudi v nas bo smrt umrla. Toda, kdaj bo to? Ob koncu časov, pri vstajenju mrtvih, pri tistem vstajenju, v katerega verujemo, o katerem ne dvomimo...

Poslušajte torej glasove zmagoslavnih na dan, ko smrti ne bo več in ko bo tako kakor v naši Glavi (Kristusu, op. p. D. Ž.) smrt umrla tudi v nas. Pavel pravi: ‘To minljivo telo mora nadeti neminljivost in to umrljivo telo mora nadeti neumrljivost’ (1 Kor 15,53). Potem se bo spolnila beseda Pisma: ‘Použita je smrt v zmagi’.

Dejal sem vam, da bo smrt v nas umrla. To je smrt smrti... Zato naj se vsi radujejo in poskakujejo v zmagoslavju. Polni veselja naj govore: ‘Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?’”

RAZNO: Velikonočno voščilo spodaj se glasi: KRISTUS JE VSTAL, VSTANIMO TUDI MI. Od česa naj vstanemo? Od česa drugega, kot od duhovnega spanja? Vstanimo od nezmernosti v pijači. “Oh, saj se ne napijem dostikrat!” Tudi, če je samo nekajkrat na leto, je preveč! Če s svojo jezo, surovostjo, nebrzdano togoto in trmo (ki hoče z glavo skozi zid) ustvarjam v družini obupno stanje (pravi pekel na zemlji), je sveti velikonočni čas najbolj primeren, da preneham s takim početjem. Človeško življenje je kratko, zakaj bi ga obtoževali s svojo sitnobo? (Nekateri si domišljajo, da bodo z njo svet rešili vseh problemov.) Med nami je dosti takih, ki so težki, da bi lahko rekli o njih, da bi jih lažje na rokah nosili, kot pa prenašali. Tak značaj, boste rekli. Ali mora tako ostati? Nikakor ne. Resnično življenje po veri dela v tem pogledu čudeže! Vera lahko plemeniti naš značaj in našo nrav. Prvi korak k temu je dobra VELIKONOČNA SPOVED.

** V mesecu majniku, ki je posvečen nebeški Materi Mariji, bomo imeli šmarnično pobožnost vsako soboto zvečer ob pol osmi uri. **(str. 6)**

SE BOŠ PRIDRUŽIL?

V načrtu je, da bomo takoj po veliki noči začeli z deli pri cerkvi v Merrylandsu. Najprej bomo dozidali za cerkvijo stanovanje za duhovnika in zakristijo. Pozneje pride obzidava z opeko celotnega dosedanjega cerkvenega poslopja. G. Karmelo Sedmak iz Harborda nam je že napravil načrte. G. inž. Žigon jih bo dopolnil. Ko bo delo končano, bo cerkev, posebno pročelje, imela res naš tipičen slovenski videz. **TODA PREJE MORAMO VSI Z ZDRUŽENIMI MOČMI POPRIJETI!**

Načrt je sledeč:

16. - 19. aprila: pripravljalna dela, izkop in betoniranje temeljev.

23. - 24. aprila: priprava materiala za zidavo;

- do 30. aprila: dovršitev obodnega zidu.

30. aprila in 1. maja: strešna konstrukcija.

7. in 8. maja: zaključek del na ostrešju.

14. - 15. in 21. - 22. maja: tlak, napeljave (elektrika, voda, etc.).

28. - 29. maja: ometavanje.

4. - 5. junija: barvanje.

PROSIMO VSE SLOVENSKE PODJETNIKE, DA SE PRIJAVIJO ZA PREVZEM POSAMEZNIH DEL. - ZIDARJE PROSIMO, DA SI PRIDEJO DELO OGLEDAT IN NAVEDIJO KONKURENČNO CENO.

POTREBOVALI BOMO VELIKO ŠTEVILO PROSTOVOLJCEV PRI DELU IN VELIKODUŠNIH DAROVALCEV V DENARJU.

Imena vseh dobrotnikov bodo po končanem delu objavljena v spominski knjigi. Vsi prostovoljni delavci bodo dobili za svoje otroke serijo novih indonezijskih kovancev, ki so narejeni iz avstralskega aluminija.

Prav tako bodo vsi delavci povabljeni na “likof” po dovršitvi celotnega načrta.

Materiala imamo že lepo količino. Daroval ga je g. Dušan Lajovic. S tem so nam pr-
ihranjeni lepi stotaki. **(str. 7)**

(Na naslednjih straneh so navedena imena dobrotnikov.)

BOG PLAČAJ VSEJ GORNJIM DOBROTNIKOM! Sestre bodo v velikonočnem času opravile zanje uro molitve pred Najsvetejšim, v Merrylandsu pa bo zanje opravljena sv. maša na veliko soboto zvečer.

Tej številki “Rafaela” so zopet priložene kuverte za velikonočni dar za našo cerkev. Prosim vas, da se po možnosti dobro izkažete. Saj smo v neposredni pripravi za zidanje. Čim več bo darov, tem hitreje bo delo napredovalo. - Pa ne samo darovi, ampak tudi ročno delo bo potrebno. Prosim vas, da se radi odzovete prošnji. Saj gre za naš skupni verski center! **(str. 9)**

Naslednja številka RAFAELA je izšla šele za BOŽIČ 1971. Za bogoslužja je p. Valerijanu pomagal dr. Ivan Mikula. Žal pa so zaradi bolezni p. Bernarda Ambrožiča nekatere Božje službe morali odpovedati.

RAFAEL 1971

(Vol. 6, No. 2-4, december 1971)

“RAFAEL” prihaja to pot k vam v zelo skromni obliki. Samo na štirih straneh je, pa skuša kar 3 številke nadomestiti. Upam, da boste oprostili. Množica dela v zvezi z gradnjo cerkve me je prisilila do te skromne oblike. Ko bo cerkev dograjena, bo več časa za to in druge potrebne reči, ki sedaj morajo čakati.

** Gradbena dela pri naši cerkvi lepo napredujejo, kot boste lahko sami ugotovili, ko obiščete Merrylands za božične praznike. Upanje je, da bo marca meseca celotno delo končano. To pa samo, če bodo rojaki velikodušno prispevali v gradbeni fond in pomagali pri delu. Posojilo pri Commonwealth Banki v znesku dvajset tisoč smo sicer dobili. Toda to še ne bo zadostovalo. - Ne mučim vas rad s številkami, le to naj omenim, da je predračun za celotno zgradbo (to je, cerkev in stanovanje za duhovnika, in otroški vrtec) \$ 46 tisoč dolarjev. Seveda je več kot polovico te vsote že vložene v zgradbo. Ta vsota bi bila še dosti večja, če bi ne dobili dosti materiala zastonj od raznih dobrotnikov in če bi ne bilo precej dela opravljenega brezplačno po naših rojaki. Zato lepo prosim, da se o praznikih vsak izmed nas tako dobro “odreže” s svojim darom, kolikor v resnici zmore.

** Kot sem že omenil v pismu, ki vas je oktobra meseca vabilo na praznik sv. Rafaela v Horsley Park, zopet ponavljam, da je nujno potrebno, da se rojaki čimbolj oklenejo naše cerkve v Merrylandsu in da naj bi vsakdo skušal vsaj enkrat na mesec priti k slovenski službi božji v Veselovo. Tisti pa, ki živite blizu, pa seveda vsako nedeljo. Tako bo cerkev vedno lepo zasedena in služba božja ob lepi udeležbi. - Kadar pa ne morete v Merrylands, pa se potrudite v vašo najbližjo farno cerkev. Če že drugega nagiba za to ne najdete, imejte v mislih vsaj to, da daste dober zgled otrokom. Od staršev je odvisno, ali bodo dobri ali mlačni kristjani.

** Ko bo cerkev dograjena, bomo začeli tudi z mladinskimi mašami. To se pravi, da bo naša mladina pela pri službi božji enkrat mesečno.

** Lepo je, če našim rojakom, zlasti novodošlim in onim, ki nimajo stika s Slovenci, omenite, da imamo svojo cerkev v Merrylandsu. Povabite jih, naj pridejo k službi božji. Če nimajo vozila, jim tudi ponudite prevoz, če je prostor v avtu. Lepa in prijazna beseda lepo mesto najde!

** Cerkev bomo imeli. Toda, naj ne bo to, da bi jo samo od časa do časa šli “pogledat” in jo opazovali (arhitektonsko). Nje namen je, da bi nas duhovno dvigala in nam ohranjala vero v tujini. Naj bo naš duhovni rezervoar, iz katerega naj bi obilno črpali za naše krščansko življenje. Le tako bo dosegala svoj namen in bo njena gradnja z vsemi stroški in napor bogato poplačana.

(str. 2-4)

p. Valerijan Jenko OFM (1971)

MATIČNA DOMOVINA TUDI DANES KLIČE NA POMOČ Škof msgr. dr. Peter Štumpf SDB

VSAKO LETO PRVO NEDELJO V JULIJU OBHAJAMO NEDELJO SLOVENCEV PO SVETU. LANI JE NA TO NEDELJO, 5. JULIJA, PRED BLIŽNJO 30-LETNICO PLEBISCITA ZA SAMOSTOJNO SLOVENIJO, MURSKOSOBOŠKI ŠKOF DR. PETER ŠTUMPF, KI JE TUDI ŠKOF ZA SLOVENCE PO SVETU, NAPISAL NAM, SLOVENCEM, TOLE PISMO:

“Nedelja Slovencev po svetu se mi zdi letos (2020) še posebej pomenljiva, tudi zaradi posebnega časa, v katerem smo se znašli. Prvič zaradi korona krize, drugič pa zaradi posebno bolečega stanja, v katerem se je Slovenija znašla. Z ene strani je torej kriza pandemije, ki ne pojenja, ampak se ponovno krepi, z druge strani pa demonstracije, ki poglobljajo najbolj boleče narodne rane: nezmožnost sprave, ideološka deviantnost, ki jo duši ekstremizem. Zame je ta nedelja klic po pomoči matične domovine, naj rojaki opozarjajo ustrezne institucije, kjer živijo, na dogajanje pri nas. Slovenci so to že storili pred devetindvajsetimi leti in več, ko smo stopali v procese osamosvajanja.”

Škof Štumpf je spremljal prizadevanja slovenskih duhovnikov po svetu, ki so poskušali komunicirati z ljudmi po elektronskih medijih. Ponekod tako predvajajo tudi bogoslužja oziroma pošiljajo ljudem sporočila, staršem in otrokom pa kateheze: **»Skupnost v Buenos Airesu me je prosila za besedo tamkajšnjim Slovincem, v kateri sem naše rojake iz osebnih izkušenj, ki smo jih začeli pridobivati v Sloveniji, spodbudil k povezanosti, zaupanju v Boga, karitativno pozornost drug drugega, družinsko molitev ...«**

O moči molitve in povezanosti v molitvi je dejal: »Molitev ima mnogo, mnogo učinkov. Rekel bi, da molitev človeka skupaj drži, nič manj kot meso in kosti. Brez molitve smo raztreščeni, raztepeni, zbegani, živčni in končno tudi zelo agresivni. Molitev nas namreč drži v Božji bližini, molitev nam da okusiti Božji nasmeh nad nami. Molitev nam prinaša Božje milostne darove, ki so potrebni, da živimo mirno in da sploh normalno funkcioniramo. Molitev je zdravljenje duše in telesa. Mnogi ljudje so v času epidemije več molili, ker so preprosto vedeli, da tako mora biti. V času koronakrize so spoznali čas novih binkošti in zato tudi novih možnosti za molitev. Bilo je več časa: seveda pa je bila potrebna tudi volja za to, ki je potem sprožala odločitve za molitev.

Zdi se mi, da se Slovencev po svetu spominjamo samo v nekaterih ustanovah, recimo v Cerkvi, pa Ministrstvo za Slovence po svetu, Slovenska matica. V ljudeh na splošno pa je te zavesti premalo ali pa je skoraj ni več. Dati priznanje Slovincem po svetu, da so veliko storili za našo samostojnost, pomeni hkrati, da jih priznamo v njihovem enakovrednem slovenstvu, ki nič ne zaostaja za našim, ki živimo v matični domovini. Nasprotno. Ponekod je še celo večje in bolj žlahtno. Na žalost pa za mnoge v domovini rojaki po svetu še vedno ali pa celo še bolj pomenijo pro-

tislovensko avantgardo, ki zavira Slovenijo v njenem hitrem odklonu v levičarske ekstremistične vode, ki se razlivajo po Evropi in po zahodnem svetu.

Rojaki po svetu in praktično vsa Evropa je sprejela z občudovanjem ukrepe naše vlade pri zajezi epidemije. Glejte. Rad bi povedal tole. Ko smo pred devetindvajsetimi leti doživljali osamosvojitvene procese, so naši državni voditelji iskali pomoči pri svojih vezah. Na hitro. Pri tem so bili tudi v vojni s časom. In te veze so prinesle tudi rešitve. Tudi sedaj je bilo tako. Vlada se je znašla pred praznimi blagovnimi rezervami, tudi ni bilo zaščitne opreme. In kaj narediti? Pomagaš si na hitro, da rešiš, kar se rešiti da. Pri tem so seveda vedno napake. In skrajno sprevrženo je, te napake sedaj po absolutnosti kriminalizirati. Kdor to počne, je nemoralen. To je nevarno, skrajno nevarno. Prevrača vrednostni sistem države in s tem tudi ruši državo. Pri tem je treba nujno ukrepati. Prva vlada ni izvedla lustracije in sedanja kriza je precejšnja posledica tega. Če sedanja vlada ne bo ukrepala proti neustavnim dejanjem in dogajanjem na ulicah, potem bo za vse nas zelo, zelo hudo.

Rojake po svetu pristrčno pozdravljam in blagoslavljam ter prosim za molitev in za vztrajnost v veliki ljubezni do Slovenije. To je dar svetega Duha, ki daje gorečnost takšnega slovenstva, ki se veseli krščanske vere in v njenih vrednotah prepoznavajo žile, po katerih se med nami pretakajo naše dedne čast.”

**MSGR. DR. PETER ŠTUMPF,
MURSKOSOBOŠKI ŠKOF**

(<https://radio.ognjisce.si/sl/228/oddaje/31734/kot-pred-29-imi-leti-tudi-zdaj-maticna-domovina-klice-rojake-po-svetu-k-pomoci.htm>)

Zora Johnson in Mihelca Šušteršič.

Družinska sv. maša, blagoslov otrok in torb, 28.2.2021

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ 2021

SYDNEY - MERRYLANDS - SV. RAFAEL

NEDELJA, 21.3.2021: DRUŽINSKI KRIŽEV POT OB 9.00 DOPOLDNE.
CVETNA NEDELJA, 28.4.: OB 9.30 BLAGOSLOV BUTARIC, ZELENJA, OLJK NA DVORIŠČU IN SV. MAŠA V CERKVI Z DRAMATIZIRANIM PASIJONOM.
VELIKI ČETRTEK, 1.4.: SV. MAŠA OB 7.00 ZVEČER IN MOLITVENA URA.
VELIKI PETEK, 2.4.: OBREDI GOSPODOVEGA TRPLJENJA OB 3.00 POPOLDNE.
Nabirka za Cerkev v Sveti deželi. - Ta dan je strogi post.
VELIKA SOBOTA, 3.4.: Češčenje Jezusa v Božjem grobu. -
VELIKONOČNA VIGILIJA in SV. MAŠA ob 7.00 zvečer.
BLAGOSLOVI VELIKONOČNIH JEDIL: V SOBOTO ob 2.00 in ob 5.00 popoldne in zvečer po velikonočni vigili. V NEDELJO PA PO VSEH SV. MAŠAH na treh krajih.
VELIKA NOČ, 4.4.: OB 8.00 ZJUTRAJ SLOVESNA VSTAJENJSKA PROCESIJA IN SV. MAŠA. - Druge slovenske maše v Merrylandsu ta dan ne bo!
VELIKONOČNI PONEDELJEK, 13.4.: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE. PIRHOVANJE PO SV. MAŠI ODPADE ZARADI RESTRIKCIJ PO COVID-19 IN OMEJITVE ZBIRANJA.

WOLLONGONG - FIGTREE - CERKEV VSEH SVETIH

CVETNA NEDELJA, 28.3.: SV. MAŠA OB 5.00 POPOLDNE.
VELIKI PETEK, 2.4.: OBREDI OB 7.00 ZVEČER.
VELIKA NOČ, 4.4.: SV. MAŠA OB 12.00 - OPOLDNE, OBRED VSTAJENJA, BLAGOSLOV VODE IN VELIKONOČNIH JEDIL.
NEDELJA, 11.4.: 2. velikonočna: Redna sv. maša ob 4.00 popoldne.

CANBERRA - GARRAN - SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do vključno avgusta ob 5.00 popoldne, septembra pa spet ob 6.00 zvečer.
VELIKA NOČ, 4.4.: SV. MAŠA OB 6.00 ZVEČER IN BLAGOSLOV VELIKONOČNIH JEDIL. - V nedeljo, 18.4., ni slovenske sv. maše.

GOLD COAST, QLD

NEDELJA, 18.4.: SV. MAŠA v KLUBU LIPA, ASHMORE, ob 11.00 dopoldne.
V Marian Valley je redna slovenska sv. maša v soboto, 11.9., ob 11.00 dopoldne.

GLEDE NA STANJE KORONE VIRUSA - COVID 19 - SE PROGRAM BOGOSLUŽJA IN PRIREDITEV LAHKO ŠE KAJ SPREMEMI, ZATO PROSIM, DA SPROTI SPREMLJATE OBJAVE IN SE OBVESTIMO MED SEBOJ. Če ste kdaj negotovi, pokličite v Merrylands in vprašajte!

*Hvala za sodelovanje in razumevanje!
p. Darko*

+ NADŠKOF ALOJZ URAN - 2. (*22.1.1945 Sp. Gameljne, + 11.4.2020 Ljubljana)

NA 2. VELIKONOČNO - BELO NEDELJO IN NEDELJO BOŽJEGA USMILJENJA BO TUDI 1. OBLETNICA ODHODA NADŠKOFA ALOJZA V VEČNOST. TOKRAT NADALJUJEMO ZAPISKE O DRUGEM OBISKU SLOVENCEV V AVSTRALIJI 1998, KO STA JIH OBISKALA S PROVINCIALOM P. STANETOM ZORETOM, SEDANJIM LJUBLJANSKIM NADŠKOFOM METROPOLITOM.

P. JANEZ TRETJAK iz Adelaide je popeljal naša gosta v **Milduro in Berri**. V petek so se srečali z nadškofom msgr. Leonardom Faulknerjem, zvečer pa z adelaidskimi rojaki pri sv. maši v naši cerkvi in po sv. maši v dvorani. Obisk rojakov je bil presenetljiv.

Slovesno bogoslužje ob 15-letnici blagoslova cerkve sv. Družine je tudi privabilo veliko ljudi, prišel je domači nadškof Faulkner in pridigal angleško, škof Alojz Uran pa slovensko. Naša gosta sta dobila vsak v dar poslikano nojevo jajce. Škof Alojz Uran pa je podelil odličje sv. Cirila in Metoda našemu zaslužnemu rojaku Janezu Zagorcu (+ 2019, op. p. D. Ž.) za neutrudno in vsestransko pomoč pri gradnji naše cerkve. Po sv. maši je bil pripravljen bogat kulturni program. Ivan Burnik Legiša pa je predstavil svojo novo pesniško zbirko "V zorenju duše".

Naš provincial p. Stane je v ponedeljek, 7.9.1998, praznoval svoj 40. rojstni dan. Pater, škof in rojaki so se ga spomnili na mali šmaren pri praznični sv. maši, na letališče pa so mu prinesli torto pred odhodom in ubrano zapeli.

Ob 1.10 popoldne 8.9. sta naša gosta pristala v **Sydneyu**. Po kratkem pozdravu in dobrodošlici sta prispela v Merrylands. Zvečer sta pri sv. maši in naslednji večer pri sv. maši vodila duhovno pripravo na jubilej. Na mali šmaren, praznik Marijinega rojstva, so skupaj s p. Valerijanom in občestvom zapeli litanije Matere Božje.

Naslednja dva dneva, 10. in 11.9.1998, sta g. škof in p. provincial obiskala rojake **na Zlati Obali in na Planinki pri Brisbanu**. O srečanjih poroča Mirko Cuderman v Mislih 47 (1998) 237-238: *"Kljub deževnemu vremenu se nas je zbralo lepo število tamkajšnjih rojakov. Nekateri zaradi velikega naliva niso mogli priti, drugi pa so morali sredi poti obrniti nazaj. Toda tisti, ki so premagali vse ovire, so bili nagrajeni z lepim večerom. Škofove vzpodbudne besede, njegovo petje in tudi šale z obilo smeha in dobre volje so naredile na vse prijeten vtis. Gosta sta tukajšnje občinstvo osvojila s sproščenostjo in očetovskim pogovorom. Pred prihodom smo izvedeli za škofovo željo, da bi pred našim znamenjem Marije Pomagaj skupaj molili za pokojne rojake. Čeprav je zaradi vremena izgledalo nemogoče, je dež med sv. mašo prenehal in smo se lahko zbrali pred našo kapelico." (...)* (V nadaljevanju Mirko opisuje zgodovino gradnje kapelice.) *"Ravno za škofov in provincialov obisk je Jaka Kapelj kapelico odlično obnovil, da je res kot nova. Za to smo mu zelo hvaležni." (...)*

Ob govoru škofa Urana mi je postalo jasno, da je Marija sama na svoj način prišla med nas in nas v kapelici pozdravi vsakokrat, kadar jo obiščemo, le sprejeti jo moramo kot našo mater. Vsako leto meseca novembra imamo skupno molitev za za pokojne pri Marijinem znamenju. Kadar nas p. Valerijan ali kak drug duhovnik ne more obiskati, sami zmolimo rožni venec in zapojemo še nekaj pesmi, saj ima vsak tudi pokojne v Sloveniji, katerih grobov ne more obiskati. Tako molimo za vse pokojne v Avstraliji in domovini. Razveselilo nas je, da se je g. škof zavzel za

naše znamenje in mu dal pravi pomen." (Zapisa v Kroniki nisem navajal podrobno, pač pa ga tukaj dodajam iz Misli, op. p. D. Ž.)

Gospod škof in pater provincial sta se z letalom vrnila v Sydney. V soboto, 12.9., ju je čakalo že naslednje srečanje in jubilejna Božja služba v cerkvi vseh svetih v **Wollongongu - Figtreeju**.

Naša cerkev vseh svetih je bila za naš jubilej - 15-letnico blagoslova izredno lepo okrašena. Vence je spletla Ivanka - Johana Bratoš. Zbralo se je zelo veliko ljudi, ki so napolnili Božjo hišo do zadnjega kotička. Po slovesni sv. maši je v dvorani prepeval moški zbor, ki ga vodi Maks Vočanec. Škof Alojz je tudi tukaj s svojim čudovitim petjem in humorjem zabaval zbrano občestvo.

NEDELJA, 13.9.1998: PRAZNOVANJE 25-LETNICE V MERRYLANDSU, SV. BIRMA IN PRVO SV. OBHAJILLO: "To je dan, ki ga je naredil Gospod!" (Ps 117) Na naš srebrni jubilej se je naša skupnost pripravljala več tednov. Naše žene in možje so čudovito okrasile cerkev, jo prepredli z venci iz zelenja, na steni nad oltarjem pa iz rož spletli številko 25 in pritrdili napisa "Bogu hvala" in "Poživi plamen vere, ki je v tebi." Angela in Maks Mikuletič sta pripravila razstavo fotografij, spominov in doživetij v naši dvorani, Henry Stariha pa je obesil na strop žaromete, ki so osvetljevali fotografije v dvorani.

Pri slovesni sv. maši, ki jo je vodil škof Alojz Uran, so somaševali naš provincial p. Stane Zore, p. Valerijan in avstralski frančiškanski provincial p. Kevin Goode. Gospoda škofa in oba provinciala je pozdravila Jožica Modrijančič, otroci pa so jim izročili šopke cvetja. V imenu birmancev je škofa pozdravila Natalie Dekleva. Po škofovi homiliji je v angleščini nagovoril občestvo avstralski provincial. - Škof je podelil zakrament sv. birmе 7 našim birmancem, 5 otrok pa je prejelo prvo sv. obhajilo. Pri sv. maši je navdušeno prepeval naš mešani zbor. Zelo veliko je prišlo narodnih noš. Rojake v narodnih nošah je p. Valerijan pohvalil in se jim je prav tako posebej zahvalil, saj jih je bilo več kot prejšnja leta. Ob koncu sv. maše so zapeli zahvalno pesem, ministranti pa so ob izhodu delili spominske podobice.

Po slavnostnem kosilu sta se g. škof in p. Stane odpravila v **Canberro - Garran**, kjer sta obhajala večerno sv. mašo za naše rojake v cerkvi sv. Petra in Pavla. Pri sv. maši ju je pozdravil Cvetko Falež ml. Po sv. maši so se zbrali k večerji na tamkajšnjem Slovenskem društvu.

Na praznik naše Slovenske frančiškanske province sv. Križa, 14.9., sta naša gosta obiskala rojake v **Newcastlu**. Pri sv. maši ju je pozdravil predsednik Slovenskega društva Tivoli g. Ivo Klopčič. Rojaki so nas čudovito pogostili v župnijski dvorani stolne - katedralne župnije Srca Jezusovega, kjer se zbiramo po sv. mašah.

V torek, 15.9., so g. škof, p. provincial in p. Valerijan obiskali še našega škofa msgr. Kevina Manninga v Parramatti. Zvečer so obhajali poslovilno sv. mašo v Merrylandsu. Naslednje jutro, 16.9., sta se že navsezgodaj naša gosta odpravila nazaj v domovino.

Bogu hvala za lepe trenutke in obilne milosti za nas vse!

(KRONIKA III., (1995-2003), 48-51.)

P. Darko Žnidaršič

ZAKONSKI JUBILANTI

Ob starem in novem letu smo v našem Merrylandsu praznovali kar nekaj zakonskih jubilejev:

60 LET: **IVO IN TEJA BAVČAR** - 31.12.2020

60 LET: **ŠTEFAN IN ANGELA TRSTENJAK** - 1.1.2021

50 LET: **OLGA IN JOŽE LAH** - Obletnica 2.1., zahvalila sta se pri sv. maši 3.1.

60 LET: **ALFRED IN JENI BREŽNIK**

30 LET: **FREDI ml. IN ERIN BREŽNIK.**

Oba para sta se zahvalila pri sv. maši pri našem Sv. Rafaelu 10.1.2021.

60 LET: **ALOJZ IN ZOFIJA HRAST** sta imela obletnico poroke 7.1. Praznovali smo 7.3.2021 z blagoslovom in kosilom v domu starejših Cabrini Village v Westmeadu.

Čestitamo Vam in se zahvaljujemo za Vaš zgled, molitev in zvestobo! Želimo Vam obilo Božjega blagoslova!

Alojz in Zofija Hrast, 7.3.2021, Westmead, Cabrini Village

NAŠI POKOJNI

ALBERT PAHOR

R. 28.12.1934 na Primorskem

U. 17.12.2011 Calliope, QLD. Pokojnik je bil upepeljen. Pokopan je na pokopališču Boyne Tannum Memorial.

MIHA ULCEJ

R. 22.8.1932 Libeliška Gora, ŽU Libeliče

U. 9.12.2020 Uniting McKay's House, Tamworth, NSW. Od njega so se tam poslovili 22.12.2020. Pokojnik je bil upepeljen in prepeljan v Slovenijo. Sv. maša in pogreb v Libeličah.

ANTON MLINARIČ

R. 3.7.1932 Gornja Bistrica, ŽU Črenšovci

U. 16.12.2020 Port Kembla Hospital, NSW. Sv. maša 23.12.2020 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju - Wollongongu. Pokopan je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

LUĐVIK LAVRENČIČ

R. 15.8.1929 Logje pri Breginju

U. 18.12.2020 Georges Manor Nursing Home, Georges Hall, NSW. Sv. maša 31.12.2020 v kapeli Mother of Mercy v Rookwoodu. Pokopan je na tamkajšnjem slovenskem pokopališču sv. Rafaela.

ALEKSANDER KURET

R. 13.3.1932 Podbeže, ŽU Pregarje (sedaj Hrušica)

U. 29.12.2020 Bankstown Hospital, NSW. Sv. maša 6.1.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

RUĐOLF ROLIH st.

R. 23.3.1929 Drskovče, ŽU Zagorje pri Pivki.

U. 30.12.2020 Fairfield Hospital, Prairiewood, NSW. Sv. maša 8.1.2021 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na pokopališču Pinegrove.

ŠKOF MSGR. DR. GEOFFREY JAMES ROBINSON, pomožni škof v pokoju, Sydney

R. 10.8.1937 Richmond, NSW.

Mašnik: 21.12.1960 Rim.

Škof: Imenovan 23.1.1984, posvečen 8.3.1984 v katedrali St. Mary's v Sydneyu. - Upokojil se je leta 2004.

U. 29.12.2020 Repatriation General, Concord Hospital, NSW.

Pogrebno sv. mašo 6.1.2021 je vodil nadškof metropolit msgr. dr. Anthony Fisher OP v župnijski cerkvi sv. Jožefa v Enfieldu, NSW. Škof Robinson počiva na katoliškem pokopališču Rookwood.

ŠKOF MSGR. DR. JOŽEF SMEJ, pomožni škof v pokoju, Maribor

R. 15.2.1922 Bogojina

Mašnik: 15.12.1944 Sombotelj - Szombathely, Madžarska

Škof: Imenovan 23.1.1983, posvečen 27.5.1983 v Mariboru.

U. 21.11.2020 Lenartov dom - Sv. Lenart v Slovenskih goricah. Sv. mašo in pogreb 24.11.2020 v Bogojini je vodil mariborski nadškof msgr. Alojzij Cvikl.

NADŠKOF MSGR. PHILIP EDWARD WILSON, v pokoju, Adelaide, SA

R. 2.10.1950 Cessnock, NSW

Mašnik: 23.8.1975 Maitland-Newcastle

Škof: imenovan 12.4.1996, posvečen 10.7.1996 v Wollongongu. Škof v Wollongongu 1996-2000, nadškof metropolit v Adelaide 2001-2018, nato v pokoju. - Pogrebna sv. maša 3.2.2021 v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Adelaide. Sv. mašo in pogreb je vodil novi nadškof metropolit msgr. Patrick Michael O'Regan, pridigal je škof msgr. Gregory Kelly SJ, upokojeni škof iz Port Pirie-a, SA. Pokopan je na pokopališču West Terrace.

P. LAVRENCIJ (JOŽEF) ANŽEL

R. 1.2.1941 Zg. Verjane, ŽU Sveta Trojica v Slovenskih goricah.

Mašnik: 29.6.1968 Maribor.

V Avstraliji je deloval od 13.7.1975 do 28.8.1979 v Sydneyu - Merrylandsu. Duhovniško službo je opravljal še v Mariboru, v Ljubljani pri Marijinem oznanjenju, v Šiški, v Kamniku in pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah.

U. 8.2.2021 Ljubljana - Univerzitetni klinični center. Sv. mašo in pogreb 13.2.2021 je vodil nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore OFM pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah.

ŠKOF MSGR. BEDE VINCENT HEATHER, škof v pokoju, Parramatta

R. 7.12.1928 Strathfield, NSW.

Mašnik 15.7.1951 Castel Gandolfo pri Rimu, Italija

Škof: imenovan 30.6.1979, posvečen 4.8.1979 v Sydneyu. Za prvega škofa nove škofije Parramatta imenovan 8.4.1986, umeščen 18.5.1986. Leta 1997 se je upokojil.

Umrli: 25.2.2021 v St. Ezekiel Moreno Nursing Home, Croydon, NSW. Sv. maša 4.3.2021 v katedrali sv. Patrika v Parramatti. Pokopan je na pokopališču Castle Hill.

Škof Bede je birmoval pri Sv. Rafaelu 28.9.1980 in 16.10.1994, leta 1986 je vodil žegnanjsko sv. mašo, leta 1992 - 15.3. pa blagoslovil naš križev pot, delo našega akademskega slikarja Roberta Cvetka Mejača, ki je križev pot naslikal leta 1991, med osamosvojitveno vojno za Slovenijo.

IVAN PRGOMET

R. 12.4.1940 Bosna in Hercegovina

U. 1.3.2021 Prince Charles Hospital, Chermerside, QLD. Sv. maša 5.3.2021 v cerkvi St. Flannans, Zillmere, QLD. Pokopan je na pokopališču Nudgee.

+ P. LAVRENCIJ (JOŽEF) ANŽEL O. F. M. (* 1.2.1941, + 8.2.2021)

PRI SV. MAŠI ZA + P. LOVRENCIA V MERRYLANDSU, 18.2.2021, OB 10.30 DOPOLDNE SE NAS JE ZBRALO 40. PRED SV. MAŠO SMO MOLILI KRIŽEV POT, TEDEN DNI PREJ PA ROŽNI VENEC.

Dragi rojaki in prijatelji!

V ponedeljek, 1. februarja, je p. Lovrenc dopolnil 80 let. Vesel bi bil, če bi lahko praznoval doma, v samostanu v Kamniku, kjer je bil sedaj deset let, prav tako bi bili veseli njegovi domači, ki bi jih gvardijan p. Ciril povabil na slavlje. Žal je bil p. Lovrenc že skoraj mesec dni, od 4. januarja na bolniški postelji v Ljubljani v Kliničnem centru in teden dni po rojstnem dnevu se je poslovil, na slovenski kulturni praznik zjutraj, 8. februarja 2021, ob 6.40. Pred božičnimi prazniki smo mu člani molitvene skupine poslali voščilnico za njegov jubilej in patru Tomažu za 80. rojstni dan, ki ga je praznoval dva meseca pred p. Lovrencem, letos pa praznuje svojo zlato mašo. - Sestra smrt nas znova spominja, da nimamo stalnega bivališča na zemlji, ampak pri Gospodu, zaupati moramo vanj, ker on zaupa nam, in vse svoje križe in skrbi preložiti nanj. "Sprejeti smrt kot sveti Frančišek Asiški in jo imenovati sestra, pomeni zaupati Gospodu. P. Lovrenc je vse življenje zaupal v Gospoda in zanj lahko rečemo: 'Tisti, ki zaupajo v Gospoda, so kakor gora Sion, ta ne omahne, ostane na veke'" (Ps 125,1) (provincial p. Marjan Čuden).

P. Lavrencij se je rodil 1. februarja 1941 v Zgornjih Verjanah v župniji Sveta Trojica v Slovenskih goricah staršema Janezu in Julijani, rojeni Kukovec, in pri krstu dobil ime Jožef. Imel je še dva brata, Janeza in Frančka. Mama je dočakala častitljivih skoraj sto let. Z domačimi in s svojim domom je bil vedno povezan.

Frančiškansko življenje je začel 13. septembra 1957 v Novem mestu. Prve zaobljube je izrekel na praznik povišanja sv. Križa, 14. septembra 1958, slovesne zaobljube pa 4. oktobra 1964. V duhovnika je bil posvečen v Mariboru 29. junija 1968 in pel novo mašo pri Sveti Trojici 30. junija. Na novomašno podobico je zapisal besede Svetega pisma: »Gospod, ti si moja pot in moja moč!«

Mladi pater je začel delovati kot kaplan v Mariboru in v Ljubljani pri Marijinem oznanjenju, kjer je bil vzgojitelj klerikov gimnazijcev in dijakov in rektor Serafinskega kolegija. Leta 1971 so Serafinski kolegij preselili v Kamnik, p. Lovrenc pa je postal tam

gvardijan redovne družine. Nekaj časa je upravljal župnijo Nevlje. Iz Kamnika je odšel delovat v našo Avstralijo, med slovenske rojake. V Sydney je prispel 13. julija 1975 in deloval med nami do 28. avgusta 1979. Takoj prvo nedeljo je vodil sv. mašo, pri kateri sta somaševala p. Valerijan in misijonar p. Hugo Delčnjak, ki je bil tukaj na obisku. - Čeprav je bil p. Lovrenc med nami kratek čas in čeprav so minila več kot štiri desetletja, se ga rojaki tukaj živo spominjate, tako zelo se je zapisal v naša srca in razgibal naše občestvo, tudi mladih je bilo takrat veliko več. Težko je tako hitro naštet vsa njegova dela in naše spomine, toda spomini in hvaležnost živijo v naših srcih in povabim Vas, da jih ne hranite zase, temveč jih poveste in jih zapišemo, saj so pričevanja dragocena. Naj povzamem samo nekaj spominov, ki sem jih zapisal v tukajšnji kroniki, ki sem jo sestavil pred skoraj desetletjem. Vsako leto so imeli otroci počitniške taborje, ki jih je začel že p. Valerijan. P. Stanko Zemljak je decembra 1975 pripravil prvi mladinski koncert. Naslednje leto ste koncert pripravili že v Sydneyu - takrat v ukrajinski dvorani v Lidcombu, ker še nismo imeli svoje dvorane. Isto leto je prišel br. Bernard Goličnik in velikodušno pomagal p. Lovrencu, preden je odšel nadaljevat študij v Box Hill, VIC. - P. Valerijan mi je rad pripovedoval, kako čudovito je p. Lovrenc znal pripraviti razna praznovanja, prireditve, okusno je znal okrasiti družinsko mizo, cerkev ob raznih praznikih, jaslice za Božič in Božji grob v velikem tednu. Leta 1977 smo dobili kip Vstalega Zveličarja in nov podstavek. V maju tistega leta je p. Valerijan praznoval srebrno mašo. P. Lovrenc je pripravljaval mlade, ki so deklamirali, pomočniki ste skupaj okrasili cerkev, pevski zbor, ki ga je vodil g. Ludvik Klakočar, je navdušeno prepeval. - P. Lovrenc in s. Mirjam sta pripravljala birmance, še isto leto je Avstralijo obiskal provincial p. Polikarp Brolih in s pooblastilom sydneyskega nadškofa kardinala Freemana podelil zakrament svete birme fantom in dekletom. - Na Planinki pri Brisbanu je blagoslovil zemljo, ki so jo kupili za tamkajšnje Slovensko društvo. Pripravljaval je tudi slovenske radijske oddaje na tedanjem Radiu 2 E A (od 1976).

Nekdanji častni generalni konzul Republike Slovenije v Avstraliji g. Alfred Brežnik je v sožalnem pismu, ki nam ga je poslal, napisal: »P. Lovrenc je bil skromen duhovnik - pač pravi frančiškan. Prav posebno so ga imeli radi 'ta mladi'. Njegove vedno zanimive pridige, razlage sprememb v Cerkvi in njegova zavzetost za delo med njimi - mladinski koncerti in druge kulturne ter družabne dejavnosti, so ga naredile za 'Božji magnet'.« - Rojakinja iz Melbournea je sporočila: »Ko je bil na obisku v Melbourneu, se je večkrat oglasil pri nas in sta z mojim očetom poklepetala. P. Lovrenc je pred skoraj tridesetimi leti blagoslovil našo hišo. Bil je ena najbolj prijaznih oseb, kar sem jih kdaj srečala!«

Dobro vem, da je to samo nekaj spominov na p. Lovrenca. Vaših je seveda veliko več. Pač pa ne smemo pozabiti še nečesa, in to na žalost ni zapisano v nobenem leksikonu ali danes na internetu: da je p. Lovrenc v molitvi nas vse, brate in farane večkrat izročal Bogu, v veselju, v stiskah in vedno prinašal Boga, veselje v naše življenje. Če samo vtipkate v iskalnik Google ime p. Valerijana Jenka, boste tudi v Wikipediji našli kratek opis, podatke in sliko. Žal pa nič ni zapisano, kako je bil p. Valerijan velik molivec in kolikim ljudem je pomagal. Ni imel "zlata ne srebra", toda imel je zlato srce in za p. Lovrenca lahko rečemo enako.

Žal je mladi pater imel veliko domotožje in leta 1979 se je poslovil od nas. Postal je župnik in gvardijan v Šiški (1979-1986), dvakrat župnik v Mariboru (1986-1998 in 2004-2010) ter gvardijan in župnik pri Sveti Trojici (1998-2004). Poleti 2010 je prišel spet v Kamnik, kjer je deloval do smrti. Kmalu, ko je prišel v Šiško, sva se spoznala midva. Tako prisrčno se je pogovarjal z nami, fanti, ki smo prihajali k frančiškankam na duhovne vaje in prireditve, in gostoljuben, kot je vedno bil, je takoj vprašal: "Kdaj boš spet prišel?" Ko je bil kasneje v Mariboru in pri Sveti Trojici, je spet ponovil vprašanje: "Kdaj prideš kaj v Maribor? - Kdaj prideš k Trojici?" Gotovo nas je še veliko, ki smo slišali to vprašanje. In če bi bil še med nami, vem, da ne bi pozabil vprašati, kdaj se vidimo v Avstraliji. Ko sem kasneje spoznal p. Valerijana in leto potem p. Bazilija, ki je pozvonil pri vratih klerikata in rekel nam, bogoslovcem: "Jaz sem 'ta mlad' in grem med ta mlade," - sta oba vprašala: "Kdaj prideš v Avstralijo?" Pater Bazilij spet leta 1994, ko sem ga kot novomašnik vozil po Dolenjski.

P. Lovrenc je bil res apostol ljubezni, služenja ter Božjega usmiljenja. Ob njem smo doživeli, kako zelo je prisluhnil vsakemu človeku, naj bo še tako popoln ali pa neurejen kristjan. Spoznali smo, kako Bog ne obupa nad človekom, temveč ga resnično sprejema, vabi k sebi, ker se nas hoče usmiliti. Zato je ta zgled spomin in opomin za nas, da nikoli ne zaključimo prehitro - Bog je namreč tisti, ki deluje!

Župljanka o župniku p. Lovrencu pripoveduje: »Bil je zelo zvest, vedno poln dobrote in ljubezni do nas vseh, s tolažilnimi besedami, s svojim vedno nasmejanim obrazom. Dajal nam je podučne besede, lepe pridige, lepe obrede in lepo petje. Z dobro voljo in poln dobrote je obhajal bolnike po domovih.« Druga župljanka, iz druge župnije, je povedala: »Naša družina ni izpolnjevala vseh pogojev za krst. Z mozem nisva bila poročena. P. Lovrenc pa je imel blago srce in je s svojim duhovnim pogledom v meni videl več, kot se je videti dalo. Krstil je našega otroka. In kakšne so posledice te njegove usmiljene drže? Danes je moja hčerka sestra redovnica v samostanu, sin si v okviru svoje mlade družine prizadeva za versko vzgojo svojih otrok, jaz pa vam pripovedujem to zgodbo, česar prav gotovo ne bi, če bi takrat pri krstu pater ravnal le po črki.«

Bil je izvrsten, iskan govornik, ljudski misijonar, a vedno je najmočneje pričeval s svojim sočutjem in posluhom do soljudi. - Odlikoval se je v pobožnosti in ljubezni do sv. Frančiška in Matere Božje. Stalno je spodbujal vernike, kakor je naročal angel pastirčkom v Fatimi: »Molite! Mnogo molite! Stalno darujte Najvišjemu molitve in žrtve!« Po zgledu sv. Frančiška je imel rad pisano besedo in glasbo. Rad je bral tudi leposlovje, obiskoval operne predstave in koncerte. V baziliki Matere usmiljenja v Mariboru se je lotil obnove orgel in prav tako pri domači Sveti Trojici. Bazilika Matere usmiljenja je dobila nove zvonove.

Provincial p. Marjan Čuden je povedal: »Na enem izmed mojih obiskov mi je rekel: 'Vedno sem bil rad frančiškan,' potem pa je takoj potožil: 'Težko razumem, da ni več duhovnih poklicev. Zanje se je treba bolj potruditi!' P. Lovrenc je bil v ekipi tistih bratov, ki je vabil v naše vrste s srčnostjo in predanostjo. Ko sva se s p. Pashalom peljala skozi Tuhinjsko dolino, mi je p. Pashal rekel deset kilometrov pred Kamnikom: 'Vidiš, do te hiše sva šla s p. Lovrencem iz samostana v Kamniku peš obiskat fanta, za

katerega sva domnevala, da ima duhovni poklic. In potem peš domov!' P. Lovrenc je dal zgled, ki nas vabi, naj se tudi mi žrtvujemo, ko vabimo v naše vrste. Vem, da bo pri Bogu neutrudno prosil za našo provinco, naj jo blagoslovi z novimi brati.«

P. Lovrenc že prosi za nas pri Bogu. Sedaj smo na vrsti mi, da kot življenjski kristjani navdušujemo drug drugega, kot pravi škof Slomšek: "Če hočeš druge vneti, moraš sam goreti!" Ne bojmo se spregovoriti o duhovnih poklicih, moliti zanje, navdušiti naše mlajše družinske člane, da bodo še oni obogatili naš slovenski rod in druge ljudi v Gospodu.

Leta 2018 je p. Lovrenc obhajal zlato mašo. V zadnjih letih in mesecih je tudi sam prehodil postaje križevega pota v boleznih in trpljenju. Zaradi epidemije ga nismo mogli obiskati, toda v duhu in molitvi smo bili skupaj.

V Kamniku so bratje frančiškani za p. Lovrenca obhajali sv. mašo s provincialom p. Marjanom Čudnom v četrtek, 11. februarja zvečer. Naslednji dan, 12. februarja, so se od njega dopoldne poslovili dekanjski duhovniki, ob 13.00 pa je sv. mašo vodil nadškof p. Stanislav Zore. Nadškof Stanislav je vodil tudi pogrebno sv. mašo v soboto, na fatimski dan, 13. februarja 2021 pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah, kjer p. Lavrencij počiva v domači zemlji. - Bog bodi rajnemu bogat plačnik in naj prosi za nas in se spočije v veselju, ki ga je nebeški Oče pripravil v svoji hiši vsem, ki ga ljubijo! (prim. 1 Kor 2,9-10)

p. Darko Žnidaršič OFM

(Opomba: Članek - nagovor pri sv. maši - je v Rafaelu razširjen.)

G. Alfred Brežnik po vrnitvi s Svetovnega slovenskega kongresa leta 1991. Na letališču v Sydneyu so ga poleg drugih rojakov pričakali p. Valerijan Jenko, Dušan Bakija in Jeni Brežnik, takrat že z novo slovensko zastavo.

— 80 83 —

Jožko Kragelj:
OD POSTAJE DO POSTAJE - 17.
(samozaložba, Gorica 1998)

BATUJE IN SELO

1989

Kupili smo hrastove deske in začeli zbirati denar za nove klopi v Batujah.

4. februarja sem izpolnil 70 let. Veliko doživetij in preskušenj. Koliko še?

Ker je bila velika noč že 26. marca in je Gospodovo oznanjenje padlo na veliko soboto, smo pripravili z otroki materinski dan že 12. marca. S pesmimi in deklamacijami so otroci izrazili materam svojo hvaležnost.

Do velike noči je bilo izdelanih že šest klopi, da so ljudje videli, kakšne bodo in bolj z veseljem prinašali svoje darove, tudi ofer na veliko noč.

Ob 450-letnici Svete Gore so se vrstila dekanjska romanja. Za črniško dekanijo je bil določen 7. maj popoldne. Starejše je odpeljal avtobus do vrha, mlajši pa so s Prevala hodili peš.

V maju so začele izhajati "Moje celice" kot podlistek v Družini. Začel sem prejemati pisma iz raznih krajev. Odobravanje in presenečenje, hkrati pa bojazen, da me bodo zopet zaprli. Duhovnik, ki je bil sam zaprt, mi je rekel:

"Kaj pa to pišeš, kaj obnavljaš te stvari?"

Odgovoril sem mu: "Ali naj to ostane vse pozabljeno? Ali ni to del zgodovine slovenske Cerkve? To ne sme iti v pozabo!"

Za praznik sv. Ane sem povabil urednika Družine dr. Klemenčiča, ki je spregovoril našim ljudem. Popoldanske pobožnosti pa se je udeležil Božo Rustja, novomašnik iz Kamenj, ki je podelil novomašni blagoslov.

13. avgusta je bil na Vogrskem pogreb g. Ivana Hlada, našega sotrpina, ki je prestal po nedolžnem devet let zaporu. Pokopali so ga v Vrhpolju.

10. septembra je bila v Logu slovesnost 25-letnice škofovstva dr. Janeza Jenka.

7. novembra je g. Miro Bonča, župnik v Poljanah nad Škofjo Loko, elektrificiral zvonove v Batujah.

Od 23. do 26. novembra je bila duhovna obnova, ki jo je vodil jezuit p. Markelj. Staršem in mladini je govoril tudi zdravnik dr. Kunstelj. Bilo je prvo sveto obhajilo 6 otrok in celodnevno češčenje.

1990

V januarju, ki je posvečen verskemu tisku, je bila zadnja nedelja namenjena Svetemu pismu. Na Marijinem oltarju so bile razstavljene razne izdaje Svetega pisma, tudi v latinščini, grščini, italijanščini, španščini in slovaščini. Tudi 200 let star izvod.

Statistični pregled 1989 je pokazal, da je v župniji 677 prebivalcev. Selo ima 108 družin in 373 prebivalcev. Batuje pa 88 družin in 304 prebivalce. Batuje imajo 15 praznih hiš. Zanimiv je tudi podatek, da so v župniji 204 avtomobili, 87 je traktorjev in 75 motorjev.

24. februarja je dobila cerkev v Batujah 26 novih klopi. Izdelal jih je Ivan Miti iz Sela.

— 80 83 —

V glavnem so iz hrastovega lesa, razen klečalnikov. Železje za premične klečalnike je izdelal Ivan Bavčar, pocinkal pa jih je Robi Mrmolja, oba iz Sela.

Za materinski dan 25. marca so otroci s pesmicami in deklamacijami voščili mamcam.

Popoldne so v Vipavi blagoslovili nov križev pot v kapelicah na Gradišču. Freske je naslikal Krištof Zupet.

8. aprila so bile prve svobodne volitve.

Prof. Roman Slejko je imel tri nedelje zaporedoma predavanja o Sveti deželi. Udeležilo se je samo 15 doraščajočih. Žal, ljudje ne pokažejo nobenega zanimanja za take kulturne prireditve.

27. maja sem govoril v Dolenjskem Lurdu pri Šentjerneju.

2. junija je srednješolec Martin Maiti zaključil orglarski tečaj v Novi Gorici in pred profesorji zaigral štiri skladbe.

24. junija je imel g. Kazimir Humar zlato mašo v goriški stolnici. V katoliškem domu sem mu v verzih prebral dolg "curriculum vitae".

Julija je izšla knjiga "Moje Celice" v 5.000 izvodih. Izdala jo je Družina. Pisma - odmeve na "Moje celice" bom dodal na koncu teh zapiskov.

Slovesnost ob prazniku sv. Ane je vodil lazarist g. Stanko Boljka.

8. avgusta me je pred župniščem v Tolminu zadela z avtomobilom učiteljica Martina Benedejčič iz Dolj. Dobil sem "contusio cruris". Do 13. avgusta sem bil v šempetrski bolnišnici.

4. novembra sem bil v Selnici ob Dravi, kjer imajo Bratovščino vernih duš, 6. novembra pa v Novem mestu v frančiškanski cerkvi, ob prazniku sv. Lenarta.

Pred prvim svetim obhajilom in celodnevним češčenjem je vodil duhovno obnovo p. Matej Papež s Svete Gore. Vsem je bila dana prilika za sveto spoved. Starejše in bolehnne pa smo vsakikrat obiskali na domu.

Pri prejemu nove zbirke Mohorjevih knjig sem povedal, da je imela župnija leta 1907 77 naročnikov, zdaj pa 17.

31. decembra so bile postavljene nove klopi v Selu. Tudi te je izdelal Ivan Maiti. Stranice pa je oblikoval Stojan Podgornik.

1991

4. januarja je v Ljubljani umrl pomožni škof Stanislav Lenič v 79. letu (v 80. letu, 79 let je dopolnil 6.11.1990, op. p. D. Ž.). Okusil je stalinistične zapore in vso krutost zasliševalcev. Osem let poniževanja in zaničevanja. Kot bivši tajnik škofa Rožmana je bil prisiljen pisati življenjepis, ki ni bil nikdar dovolj natančen za zasliševalce. Zato je moral, ločen od drugih duhovnikov, skozi bunkerje in samice. Vedno pa je ohranil svoje prepričanje in mu niso mogli zlomiti hrbtenice.

Njegov pogreb je bil prava verska manifestacija. Kot prijatelj in bivši zapornik sem se mu na pogrebu zahvalil za trpljenje in žrtve, zlasti pa za zgled pravega Kristusovega duhovnika.

Rekel sem: "V imenu duhovnikov, ki smo skupaj s tabo romali skozi bunkerje, samotne celice in taborišča, se ti zahvaljujem za vse žrtve, preganjanja in poniževanja ter molitve. Zahvaljujem se ti tudi za humor in spodbudne besede, ki so marsikaterega dvigale, da ni zdvomil in obupal. Pred 40 leti smo nedaleč od tukaj kopali gramoz, prinašali

opeko, mešali beton in malto ter z žuljavimi rokami v prostih urah jemali brevir in za bodečo žico po dva in dva potihoma molili rožni venec. Zdaj se vračaš na Žale, da se odpočiješ. Skupaj s škofom Vovkom in duhovniki, ki tu počivajo, moli za mir na svetu, za duhovniške poklice in za vse Slovence, da bi izpolnili Jezusovo zapoved: 'Ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil.' "

Prvi meseci so bili v znamenju priprave na sveto birmo, ki je bila 2. maja.

Tridnevno je vodil p. Bogoljub Gselman s Svete Gore. Tri večere je govoril birmancem o darovih Svetega Duha.

Zvečer pred birmo je prišel gospod škof in se je v veroučni sobi srečal z bivšimi birmanci. Od 28 jih je prišlo 24.

2. maja je pri prvi maši spregovoril materam - gospodinjam. Ob 9h se je srečal z birmanci. Ker je deževalo, ni bilo spreveda v cerkev.

Z g. škofom so somaševali: dekan Lestan iz Črnič, župnik Kožlin iz Šempasa, Vid Premrl iz Oseka in škofov tajnik Aleksander Skapin.

Pri maši so skupno peli pevci iz Batuj in Sela. Pri orglah je bil Martin Maiti, dirigiral pa je Marko Vetrih.

Po birmi so se birmanci fotografirali s škofom.

Popoldne je škof obiskal pokopališče v Batujah in cerkev v Selu.

Pred birmo je gospoda škofa pozdravil inženir Cvetko Ušaj. Darove so prinesli: Tatjana Bavčar kruh, vino pa Jožko Koron in David Vetrih. Pred cerkvenimi vrati sta bila dva bora in tabla z napisom: Pridi, Sveti Duh. - Birmo so posneli na videokaseto.

3. maja je umrl sošolec Slavko Rejec, ki je vdano prenašal trpljenje. Odrezali so mu obe nogi.

17. junija je bila v Kamnjah pogrebna sv. maša za pokojnega župnika Janka Tušarja. Pokopali so ga v Cerknem. Bil je še poln energije in je kar nenadoma shiral. Ni še dopolnil 59 let.

Na praznik sv. Ane je imel slovesno sv. mašo dr. Lojze Vetrih, ki je praznoval 40-letnico mašništva, kot bi vedel, da ne bo učakal zlate maše. Popoldansko pobožnost pa je vodil colski novomašnik Bogdan Vidmar, ki je navzočim podelil novomašni blagoslov.

Ker v cerkvi s pometanjem preveč dvigajo prah, sem kupil dva sesalca za Batuje in Selo.

Za Batuje in Selo sem dal prečistiti 16 svečnikov, kadilnico, kotliček za blagoslovljeno vodo in pokrov krstnega kamna.

Tudi pred praznikom Kristusa Kralja je imel duhovno obnovo p. Bogoljub s Svete Gore kot pripravo na prvo sveto obhajilo in češčenje.

V decembru sem dal pozlatiti dva keliha za Batuje.

V Selu je mizar Maiti napravil nova vrata za zakristijo.

1992

V januarju sem dal pozlatiti kelih za Selo in mali ciborij za Batuje.

Na svečnico, 2. februarja, so v Šturjah odkrili dve plošči na steni Marijine dvorane prof. Filipu Terčelju in duhovniku Srečku Gregorcu. Imel sem slavnostni govor. Marijan Breclj pa je za to priliko pripravil knjižico - monografijo o Terčelju.

23. februarja je bil v Dornberku pogreb dekana Stanislava Vrtovca. Bil je prvi odgovorni urednik Družine in med prvimi misijonarji, ki so začeli na Primorskem ljudske

misijone. Za sabo je imel okrog sto misijonov.

V Pilonovi dvorani v Ajdovščini je bila predstavitev moje knjige "Simon iz Ruta", ki jo je izdala Goriška Mohorjeva družba. O knjigi je 10. januarja pisal prof. Janez Dolenc v Primorskih novicah. V Delu pa 16. januarja prof. Milan Dolgan. Dr. Jože Felc, primarij in pisatelj, je takole ocenil mojo knjigo "Simon iz Ruta":

"Dragi Jožko,

'Simon iz Ruta' je branje, ki ni le tvoj naboljši literarni dosežek, ampak bo ostalo v zgodovini našega naroda tudi kot dokument najstrašnejšega ideološkega dvobojevanja, ko se je v krvavi rihti spoprijela svetloba s temo. Škoda, ker je v dosednji beletristiki zapis o tej slovenski Golgoti enostranski, nepopoln, ideološki in ne zadeva elementarnih človekovih zadev, ki so preprosto: bivanje, ljubezen, intima v najplemenitejši podobi, kakor jo je predvidel Stvarnik. Toda, se mi zdi, taka dela, kot je tvoje, popravljajo to zgodovinsko krivico. Tako jo popravljajo, kot se tudi vse krivice na svetu slej po prej popravijo in zgodovinski spomin postavi stvari na svoje mesto. Želim in upam, da ti pero ob upokojitvi ne bo zastalo, ampak bo steklo, kajti imam občutek, da imaš še veliko stvari za povedati. Po drugi strani pa sem prepričan, da bo tale tvoja zadnja knjiga vendarle nemara najtemeljitejši dokument tvoje življenjske skušnje. Pišem ti dan pred praznikom, ko bova, vsak po svoje, pogledala nazaj - vendar ne samo nazaj, tudi v bodočnost se bova zazrla, saj človeku, ki mu je dano ustvarjati, je bodočnost priložnost in možnost, da jo časti in se je poslužuje. Zato ustvarjalcem nikoli ni dolgčas.

Še enkrat: hvala lepa in iskrene čestitke - tudi za velikonočne praznike!"

Jože

Idrija, 18.3.1992

Izpolnil sem 73 let. Bližala se je zlata maša. Že pri birmi sem izrazil škofu željo, da bi se rad upokojil. Ne bi sicer ostal brez dela. Rad bom hodil pomagat, kjer bo potreba, ali pa koga nadomestovat, če zbolí. Non recuso labore! Vendar bi se rad rešil tistih dolžnosti, ki človeka morijo: skrb, tekanje, da si ob uri na določenem kraju za mašo, verouk in za razne priprave.

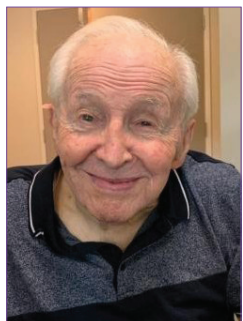
Želel sem pa župljanom pustiti spomin. Zato sem začel zbirati podatke za knjižico, ki spada v zbirko "Sakralni spomeniki Primorske" Pobudnik zbirke je Marijan Breclj, ki je tudi njen urednik.

(N. d., 143-151.)

— — — — —

+ **CVETKO FALEŽ st.**
 (* 14.4.1931, + 11.10.2020)

V nedeljo, 11. oktobra 2020 zvečer je v bolnišnici v Canberri umrl CVETKO FALEŽ starejši.

Rodil se je 14. aprila 1931 v Leskovcu pri Krškem. Družina se je preselila v Kostanjevico na Krki in nato v Orehovo vas pri Mariboru, kjer je oče kupil kmetijo. V Avstralijo je pripotoval decembra 1950 v Bonegilo in odtod v Canberro, kjer sta se 2. oktobra 1952 poročila z Ado Velan v katedrali sv. Krištofa. Delala sta v hotelu, kasneje pa je Cvetko služil vsakdanji kruh kot gradbenik. Leta 1962 se je za šest mesecev vrnil v domovino. Kmalu so mu sledili v Avstralijo sestra Marija, sestra dvojčica Cvetka s štirimi otroci in leta 1964 oče Simon in mama Marta.

Takrat so slovenski rojaki v avstralski prestolnici začeli organizirati srečanja, prireditve, slovenski klub in slovenske svete maše, ki so jih darovali dr. Ivan Mikula in naši patri frančiškani. Rojaki so v 70. letih postavili dom Slovensko-avstralskega društva v Canberri - Phillipu. Cvetko je bil član odbora, blagajnik, več let predsednik. Predvsem pa je ostal pokončen Slovenec in kristjan, mož trdne vere in vnet domoljub in rodoljub, ki ni dopustil, da bi mu predstavniki režima krojili svobodo. **»Domovino Slovenijo je tako zelo ljubil in jo nosil v svojem srcu vsa leta diaspore v upanju, da pa bo morda le prišlo do sprememb in se bo nekega dne lahko vrnil ali jo samo obiskal, kot svobodno in demokratično slovensko državo. Teh sanj jim nikoli ni dovolil, da bi mu jih vzeli, in ostal je trden do zadnjega dne.«** (Alfred Brežnik v govoru po pogrebu, 20.10.2020)

Še pred začetkom slovenske pomladi so v Canberri Cvetko in sotrudniki prvi v Avstraliji ustanovili Odbor za varstvo človekovih pravic v Sloveniji. **»En dan pred začetkom Svetovnega slovenskega kongresa (SSK), 26. junija 1991, ob razglasitvi samostojne države Republike Slovenije, na Trgu Republike – ko se je tista dolga čudovita zastava s slovenskim grbom (brez rdeče zvezde) počasi dvigala tja gor v neskončno nebo, ob čudovitem zvoku nove slovenske himne, so se tisti žarki sreče spremenili v solze sreče na obrazu Cvetka in vseh nas prisotnih«** (g. Alfred Brežnik v svojem govoru). Cvetko je sodeloval v Avstralsko-slovenski konferenci in na Svetovnem Slovenskem kongresu v Ljubljani ob osamosvojitvi Slovenije leta 1991. - Bil je miren značaj, prijazen, gostoljuben, mnogim rojakom, obiskovalcem, znamenitim Slovencem, našim patrom in sestram je ponudil gostoljubje, pokazal lepote glavnega mesta. Ob številnih dejavnostih pa je bil vzoren mož, oče petih otrok, dedek in pradedek svoji družini in prijatelj mnogim, otroke in vnuke je učil slovensko. Pri slovenskih sv. mašah v cerkvi sv. Petra in Pavla je večkrat prebral Božjo besedo in prošnje, poskrbel za kakšen pozdravni govor in resnično živel kot življenjski kristjan iz Božje besede. Sodeloval je tudi v krajevni župniji Corpus Christi, v kateri smo se zbrali k pogrebni sv. maši – v cerkvi sv. Družine v Gowrie-u v torek, 20. oktobra 2020. Sv. mašo in pogreb je vodil kaplan g. Andrew Lottan, somaševal sem p. Darko Žnidaršič in vodil slovenske molitve, oba sva v homiliji nagovorila občestvo. Pri sv. maši je pel naš slovenski cerkveni pevski zbor iz Canberre.

V slovo so atu spregovorili sinova Cvetko in John, nečak Marijan in v Southern Cross klubu, kjer smo se zbrali po pogrebu, g. Alfred Brežnik in Cilka Žagar iz Lightning Ridge-a. Sv. maše in pogreba smo se udeležili rojaki iz Sydneya, ki smo pripotovali z malim avtobusom, in še iz drugih krajev. Cvetko počiva na pokopališču Woden. Zapušča ženo Ado, sina Floriana z ženo Mariko, sina Johna z ženo Christine (Chris), hčer Barbaro z možem Noelom in hčer Vivien z možem Christianom, sestro Marijo in njeno družino, sedem vnukov in deset pravnukov, nečake in nečakinje ter še druge sorodnike in prijatelje. Sestra dvojčica Cvetka in sin Simon sta pokojna.

Cvetko, hvala Vam za vse in prosite Gospoda za nas!

p. Darko Žnidaršič OFM

DRAGI ATA, HVALA:

*Da si nas naučil, kaj pomeni družina;
 Da si nas naučil, da sta potrebni molitev in vera;
 Da moramo biti zvesti vzgoji in prepričanjem;
 Da si nas naučil, od kod smo in kaj smo;
 Da si nas skušal naučiti slovenski jezik;
 Da si nas naučili ljubiti glasbo in pesem;
 Da si nas učil plesati, Marika se tudi zahvaljuje.
 Da je izobraževanje pomembno in se nikoli ne konča.
 Da si trdo delal, ne samo zase, ampak tudi za skupnost.
 Da si sanje drugih, za Slovenski dom v Canberri uresničil. Koliko veselih ur petja, pogovora in plesa smo tam preživeli skupaj.
 Da si organiziral skupinske turneje po Avstraliji, da smo v živo slišali in si ogledali vrhunce slovenske umetnosti; srečali ansambel Lojzeta Slaka, Savski val, Oktet Suha, Zbor Gallus, Tržaški oktet, Folklorno skupino Študent iz Maribora, Markosa Finka...
 Za stike, ki si jih imel v Sloveniji, da smo se s Prvim rejem lahko odpravili na turnejo po Sloveniji, nepozaben dogodek!
 Da si me podprl pri odločitvi, da več ne grem v dom, čeprav sem ti rekel, da ti lahko greš.
 In celo zdaj, proti koncu, si pokazal pokončno držo, ko si bil težko bolan, pa si vedno dal vedeti, da je vse dobro.
 Kdo bo popravljaj mojo slovenščino?
 Kdo bo z mano pripravljaj radijske odaje, ki si jih pripravljaj skoraj 40 let?
 Kdo se bo zdaj z mano pogovarjal o politiki? Mama pravi, da sva se prepirala, upam, da se nisi preveč dolgo pogovarjal s svetim Petrom pred nebeškimi vrati.
 Nazadnje še odpusti nam, da mame ni z nami, vemo, da boš razumel.
 Zmeraj boš v naših mislih in srcih in vemo, da si zdaj med angeli.
 Naj bo ta kamen, ki si ga nam prinesel z vrha Triglava, en košček Tvoje ljube domovine, za vedno pri tebi.
 Naj ti bo rahla avstralska zemlja.*

Florian - Cvetko Falež ml.

Slovenska skupnost NSW - Odbor za proslavo 30-letnice Republike Slovenije

V mesecu juniju praznujemo 30-letnico proglasitve samostojnosti naše domovine, Republike Slovenije. Slovenci doma in po svetu bodo to pomembno obletnico proslavili z navdušenjem, kot si ga zasluži izpolnitev večstoletnih sanj. Pred 30 leti je slovenska skupnost v Avstraliji pozabila na malenkostne razprtije ali spore, ki so nas razdeljevali v preteklosti, in združeno smo podprli borbo za našo neodvisnost, za idejo, da bomo končno lahko ponosni na svojo lastno državo.

Veliko se je zgodilo v tridesetih letih, na kar smo lahko ponosni. Naši športniki so lahko nastopali pod slovensko zastavo, naši umetniki in znanstveniki so se s ponosom klicali Slovence in pri nas v Avstraliji so vsi vedeli, kje je Slovenija. Ministrstvo in Urad za Slovence po svetu vlagata veliko truda in skrb za povezovanje zamejskih Slovencev in Slovencev po svetu z matično domovino, še posebno pa, da bi se nove generacije oziroma potomci rojakov po svetu zavedali svojih korenin in spoznali dediščino in domovino svojih staršev.

Prav tako, kot smo stopili skupaj pred 30 leti v podporo gibanju Demos in borbi za neodvisnost Slovenije, smo se zbrali zastopniki vseh slovenskih organizacij v NSW in ustanovili pripravljalni odbor slovenske skupnosti NSW za proslavo 30-letnice Republike Slovenije. Pri tej proslavi bomo podelili vsakoletna priznanja Slovincem leta. V pripravljalnem odboru sodelujejo predstavniki organizacij: Klub Triglav Mounties, Slovensko Društvo Sydney, Klub Planica Wollongong, Slovenska katoliška cerkev in misijon sv. Rafaela Merrylands, Zgodovinski Arhivi Avstralskih Slovencev - HASA NSW in Slovenski konzulat v NSW.

Velika ovira pri izvedbi tega našega projekta je bila pandemija virusa COVID-19, zaradi česar je bilo prepovedano vsako večje druženje, ki bo lahko povzročilo večjo nevarnost okužbe.

Vse slovenske dvorane ali društveni prostori so bili zaprti, nekateri prostori so premajhni, ali pa je bila njihova uporaba zaradi korone strogo omejena. Po daljših posvetovanjih pripravljalnega odbora smo sklenili, da sprejmemo ponudbo Kluba Triglav Mounties, sponzorja naše prireditve, da za skupno proslavo najamemo veliko dvorano Skupine Klubov Mounties na Mt. Pritchardu. Ta dvorana je dovolj velika, da v njej lahko zberemo večje število gostov, tudi če bi še vedno veljala pravila zdravstvenih oblasti, ki zahtevajo predpisano varnostno razdaljo med skupinami in posameznimi ljudmi.

Proslava 30-letnice samostojnosti Republike Slovenije bo v nedeljo, 27. junija 2021, in do takrat bo še veliko dela, še posebno za člane našega pripravljalnega odbora. O poteku priprav vas bomo še nadalje obveščali. Že sedaj pa vas vabimo, da si označite datum v koledarju.

Sv. maša za domovino bo v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu pred proslavo, 27. junija 2021, ob 9.30 dopoldne.

Martha Magajna,
predstavnica za stike z javnostjo -
Public relations for Slovenian Community

Rafael, merec 2021

Slovenija (Ivan Kobal, 1992)

Slovenija, deželica
s krvjo zaznamovana,
potlačena golobica,
zdaj, zdaj le prepoznana.

Pozdravljena, ta zgodnji dan,
prerokovan stoletja.
Naj narod tvoj bo varovan
ob zori preživetja.

Z morja je vzšla danica:
tvoj dan je zdaj začet,
priborjena pravica,
pogoj za boljši svet.

Sinovi tvoji vate zro,
razkropljeni po svetu.
Njih klici, upi ne zamro
po prvem zmage letu.

Pozdravljeni, Slovenci,
od Drave do morja,
dolinci in gorenjci:
zastava zdaj vihra.

Na plan, mladina, čas je!
Starina naj le peša...
Zdravljico naj zapoje,
kdor petja moč pogreša.

No - zdaj, ko spet pokonci
prenovljena stojiš,
obraz tvoj je na sonci,
da priča, da živiš.

Kaj naj ti dam za rojstni dan,
deseti brat brez doma?
Pozdrav moj sprejmi, v srcu vžgan.
Razume ga, kdor roma.

PIRHOVANJE, 5.4.2021

DRAGI ROJAKI IN PRIJATELJI!

BLIŽA SE VELIKA NOČ IN NAŠE PIRHOVANJE.
ŽAL ZARADI RAZMER IN OMEJITEV, KI ZARADI EPIDEMIJE KORONE ŠE VEDNO VELJAJO, IN NAŠE VARNOSTI TUDI LETOS NE BOMO IMELI PIRHOVANJA.
POVABLJENI PA SEVEDA V EMAVS - NAŠ MERRYLANDS - K PRAZNIČNI SV. MAŠI OB 9.30 DOPOLDNE, DA BOMO SLAVILI VSTALEGA GOSPODA, KI JE BOG Z NAMI - TUDI V TEJ PREIZKUŠNJI.

NE POZABITE: NA VELIKO NOČ, 4. ., JE SV. MAŠA OB 8.00 ZJUTRAJ.
NA VELIKONOČNI PONEDELJEK, 5.4., JE SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE.
"Veselite v Gospodu je naša moč" (Neh 8,10).

P. DARKO IN ROJAKI

Letnik 56/1, Velika noč

Dobra volja naj velja!

MAMICA POKLIČE SINA: "Janezek, pojdi po metlo, tam na drugi strani dvorišča je!" Janezek se je bal teme: "Mami, strah me je!" "Saj je Jezus z nami, le pojdi!" Janezek odpre vrata na dvorišču in zavpije: "Jezus, ti si na drugi strani dvorišča, daj, prinesi mi metlo!"

PRI SVETI MAŠI je starejša gospa zelo kašljala. Pater je prekinil pridigo in šel dol k njeni sosedu in ji prišepnil, naj tej gospe prinese kozarec vode. Gospe je odleglo. Pater gre nazaj k ambonu in pravi: "Kaj sem nazadnje rekel?" Gospa v prvi klopi pravi: "Rekli ste: 'Prinesite Micki kozarec vode!'"

DESETLETNI FANT IZ AVSTRALIJE je napisal pismo:

"Bog. Pri papežu. Vatikan.

Dragi Jezus, bral sem tvojo knjigo. Ko boš spet pisal Sveto pismo, poskrbi, da bo v njem več akcije!"

PRI VEROUKU se pogovarjajo o odgovornosti. Katehet razlaga: "Odgovornost je zelo pomembna večšina v življenju. - Nika, če bi te mladenič nagovarjal k temu, da izostaneš od pouka in greš namesto v šolo z njim v slaščičarno, kaj bi izbrala?" Nika: "Malinovo torto s smetano, gospod."

MISIJONAR JE UČIL INDIJANCA, da mora ljubiti svoje sovražnike.

"Tega se že dolgo držim," je odgovoril Indijanec. "Zelo imam rad žganje, o katerem pravite, da je moj sovražnik."

PIJANI BORIVOJ se je ponoči komaj privlekel in končno zaspal na klopi v parku. Ko se je prebudil, je opazil železno ograjo, prestrašen skočil pokonci in začel vpiti: "Spustite me veee! Spustite me, saj nisem ničesar naredil!"

PRI VEROUKU se katehistinja in učenci pogovarjajo o sočutju. Katehistinja vpraša učenko:

"Če vidiš svojega brata jokati, je tudi tebi hudo. Kajne?"

"Ne vedno," odgovori Metka. "Moj bratec navadno joka, kadar ga udarim."

PROFESOR NA MEDICINSKI FAKULTETI vpraša študente: "Predstavljajte si, da bi se vaš kolega tako napil, da bi obležal nezavesten na tleh. Kako bi ga najhitreje spravili k zavesti?"

Študent Bojan dvigne roko in odgovori: "Na uho bi mu zatulil, da ga čaka poštar z denarjem!"

STOJAN IN BOGOMIR sedita pri mizi pred kavarno in se pogovarjata ob kavi.

"Kaj se je zgodilo potem, ko te je natakcar vrgel ven pri zadnjih vratih?" "Dejal sem mu, da spadam k zelo imenitni družini."

"In kaj je bilo potem?"

"Lepo se mi je opravičil in me povabil nazaj noter, potem pa me je vrgel ven pri glavnih vratih!"

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

MISLI, izhajajo že 69. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$60. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** slomission.misli@gmail.com <http://glasslovenije.com.au>

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži, prihaja po letalski pošti. Cena izvoda je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenia; ☎ 0011 386 1 360 2830; <http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$35. **Naslov:** Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 242 9313

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: gospod Jurij Rifelj
☎ (02) 6290 0000, **faximile** (02) 6290 0619.
Poštne pošiljke: Embassy of Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O' Malley, ACT 2606.
<http://canberra.veleposlanistvo.si>
E-mail: sloembassy.canberra@gov.si

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE NSW

Častni konzul: g. Anthony Tomažin
Vice častni konzul: g. Mark Stariha
Level 1, 4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134
T: +61 2 97154701, F: +61 2 97154801
slovenian.consulate.nsw@gmail.com

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE QLD

Častna konzulka ga. Nevenka Golc Clark,
8 Otranto Ave., Caloundra, QLD 4551
T: 07 5438 1881, F: 07 5491 1606
slovenian.consulate.qld@gmail.com

0409 074 760

Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov.

Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila in drugo.

MARIJINA VELIKA NOČ

Mati, veseli se! Kristus je vstal.
Žalost premagal je, radost nam dal.
Vsem je veselje dal, ko je iz groba vstal.
Z nami veseli se, rajska Gospa! Aleluja!
K tebi je stopil zdaj ljubljani Sin.
Dal ti je raj nazaj mož bolečin.
Vsem je podelil raj zopet nazaj.
Z nami veseli se, rajska Gospa! Aleluja!
Sončno lep prišel je Dobri Pastir.
Duše je rešil vse, dal jim je mir!
Z nami se, ljubljena Mati, raduj!
S Kristusom vstalim nam v srcih kraljuj!

Franc Sekovanič (p. Krizostom)

VESELO VELIKO NOČ voščimo p. Darko in rojaki

MORWELL, VIC: Cerkev Srca Jezusovega

Temeljni kamen za cerkev Srca Jezusovega je blagoslovil škof msgr. Arthur Francis Fox iz Sale-a 15.11.1970. Župnija je bila ustanovljena leta 1892.

(<https://trove.nla.gov.au>; <https://www.churchhistories.net.au/church-catalog/morwell-vic-sacred-heart-catholic>)

Pater Ciril A. Božič in slovenski rojaki po sv. maši v Morwellu, leta 2008.